

Okresní soud v Ústí nad Orlicí
Husova 975
562 17 Ústí nad Orlicí

V Praze dne 25.5.2021

Žadatel: XXXXXX

nar. xxxxxx

trvale bytem xxxxxx

datová schránka: IDDS xxxxx

Věc: Žádost o informace

Tímto nadepsaný soud zdvořile žádám ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o **zaslání všech meritorních rozhodnutí** v anonymizované podobě **vydaných od roku 2014 u nadepsaného soudu v řízeních o žalobě z rušené držby ve smyslu § 176 a násl. OSŘ.** Poskytnutí uvedených rozhodnutí nechť je provedeno zasláním do mé datové schránky.

Za vyřízení této žádosti předem děkuji.

S úctou,

XXXXXXXXXXXX

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudkyní Mgr. Stanislavou Kubištovou ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně]

bytem [adresa]

zastoupená advokátem Mgr. Ludvíkem Novotným

sídlem Václavské náměstí 76, 561 51 Letohrad

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

trvale bytem [adresa]

t. č. bytem [adresa]

o ochranu rušené držby

takto:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se zásahu do držby psa jménem Fido, narozen 3/2016, zbarvení trikolor, čip [číslo] který má pravé oko modré a levé hnědé, a je povinen držbu uvést v předešlý stav vydáním tohoto psa žalobkyni do 3 dnů od doručení tohoto usnesení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 6 356 Kč k rukám advokáta žalobkyně ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobkyně je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí soudní poplatek ve výši 2 000 Kč ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne [datum] se žalobkyně domáhala ochrany rušené držby k movité věci – psu jménem Fido, narozen 3/2016, zbarvení trikolor, čip [číslo] který má pravé oko modré a levé hnědé. Uvedla, že označeného psa převzala dne 28.8.2016 od útulku [právní osoba], [IČO], se sídlem v [obec]. Následně jej přihlásila do Národního registru majitelů zvířat, v němž je označena jako majitel psa. Pes má rovněž mezinárodní očkovací průkaz, v němž je jako majitel uvedena žalobkyně. Z tohoto očkovacího průkazu mimo jiné vyplývá, že žalobkyně se psem každoročně navštěvuje veterinárního lékaře, který psa vakcinoval a poslední vakcinace proběhla dne 28.9.2019. Žalobkyně o psa vždy řádně pečovala a pravidelně jej venčila. Občas jej půjčila své dceři [jméno] [příjmení], která si k němu i se svým synem [jméno] vytvořila poměrně silné citové pouto. Žalobkyně pokojně chovala psa od 28.8.2016 do 4.8.2020, kdy žalovaný (zeť žalobkyně) psa za pomoci lší odvezl do svého současného bydliště. Učinil tak v součinnosti se synem [jméno], který si psa u žalobkyně vypůjčil. Žalovaný tuto skutečnost oznámil své manželce, s níž vede rozvodové řízení u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí pod sp. zn. 11 C 137/2018. Učinil tak formou SMS zprávy, kde uvedl, že se rozhodl odvést psa do jeho současného bydliště, neboť se o něho budou starat nezletilé děti, když se o psa nestará žalobkyně ani manželka.

2. Žalobkyně dále uvedla, že se následně snažila společně se svou dcerou získat psa nazpět. Žalovaný jej však odmítl vydat a neučinil tak ani za přítomnosti hlídky policie. Žalovaný o psa nikdy nejevil zájem. Popsaným jednáním zasahuje bezdůvodně do práv žalobkyně. Žalobkyně je majitelem psa, kterého až do dne 4.8.2020 držela a fakticky ovládala. Činila tak na základě smlouvy o předání zvířete do dočasné péče. Dne 4.8.2020 žalovaný vypudil žalobkyni z uvedené

držby. Z jeho strany se tak jedná o svémocné rušení. Žalobkyně proto podala předmětnou žalobu k soudu a domáhá se povinnosti žalovaného zdržet se zásahu do držby označeného psa a jeho povinnosti držbu uvést v předešlý stav vydáním psa žalobkyni.

3. Podle § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Podle § 1007 téhož zákona byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Proti žalobě na ochranu držby lze namítnout, že žalobce získal proti žalovanému nepravou držbu nebo že ho z držby vypudil.

4. Žalobkyně prokázala listinami připojenými k žalobě, že je majitelem psa jménem Fido – Prcek, trikolor, narozen 3/2016, čip [číslo]. Označeného psa měla ve svém držení na základě Smlouvy o předání zvířete do dočasné péče 1045, která byla uzavřena dne 28.8.2016 mezi žalobkyní a [právní osoba], [obec]. Prokázala rovněž, že dne 23.9.2016 podepsala registrační kartu jako majitel označeného psa a dala tak souhlas k zařazení uvedených údajů do databáze Národního registru majitelů zvířat. Žalobkyně dále prokázala kopii mezinárodního očkovacího průkazu a vyjádřením veterinářky [titul]. [jméno] [příjmení], že označený pes má vystavený mezinárodní očkovací průkaz, v němž je jako majitel uvedena žalobkyně. Dle vyjádření veterinární lékařky žalobkyně zajišťuje péči o psa v její ordinaci i mimo ní.

5. [příjmení] [jméno] [příjmení], zaměstnankyně [právní osoba], žalobkyně prokázala své tvrzení o tom, že si označeného psa vybrala z útulku [právní osoba], kam jej docházela venčit. Půjčovala si ho i domů. Přibližně týden poté s ní byla sepsána smlouva a pes jí byl předán do péče dne 28.8.2016. [příjmení] [jméno] [příjmení] učinila prohlášení o tom, že téměř denně žalobkyni potkávala se psem, když ho chodila venčit. Někdy ji doprovázel i vnuk. O psa bylo náležitě postaráno.

6. Opisem SMS zprávy z mobilního telefonu žalobkyně prokázala, že žalovaný informoval dceru žalobkyně o tom, že si označeného psa odvezl do místa současného bydliště, tj. [obec], společně s nezletilými dětmi. Uvedl v této zprávě, že se o pejska nestará žalobkyně ani manželka. Děti se o něho postarají lépe. Jednalo se o SMS zprávu ze dne [datum] psanou v 17:10 hodin.

7. Úřední záznamem o podání vysvětlení ze dne 4. srpna 2020 a 9. srpna 2020 sepsaným před Policií České republiky, Obvodní oddělení [obec], žalobkyně prokázala, že požádala orgány Policie České republiky o součinnost při vrácení označeného psa. Před orgány činnými v trestním řízení popsala rozhodné skutečnosti tak, jak je uvedla v této žalobě. Jako majitelka psa se domáhala jeho vrácení prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení. Učinila tak společně se svou dcerou, když žalovaný odmítl psa vrátit.

8. Po shora provedeném skutkovém zjištění soud žalobě vyhověl ve smyslu ustanovení § 176 a následujících o.s.ř., když vzal za prokázané, že žalovaný svým jednáním narušil pokojnou držbu žalobkyně jako majitelky psa jménem Fido, narozeného 3/2016. Žádná skutečnost ani předložený důkaz nenasvědčují tomu, že by žalovaný byl majitelem nebo držitelem označeného psa a že právě z takové držby byl vypuzen. Naopak žalobkyně prokázala, že minimálně od 28.8.2016 je majitelem označeného zvířete a po celou dobu se o něho řádně stará. Činila tak až do 4. srpna 2020, kdy jí byl pes žalovaným odvezen. Je tedy zjevné, že označená držba trvala dlouhou dobu před podáním žaloby a měla znaky pokojnosti. Soud proto takové držbě poskytl ochranu a žalobě vyhověl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení shora.

9. Výrok o náhradě nákladů řízení soud učinil podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a úspěšné žalobkyni přiznal právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v souvislosti s tímto řízením. Jedná se o zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a náklady za zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Advokát žalobkyně učinil 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písmeno a) a d) advokátního tarifu, tj. převzetí a příprava zastoupení a písemné podání ve věci samé. Náleží mu tak odměna podle § 7 bod 4 ve spojení s § 9 odst. 1 advokátního tarifu ve výši

1 500 Kč za každý úkon právní služby. Celkem se tak jedná o odměnu ve výši 3 000 Kč a paušální náhradu výdajů za dva úkony právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši celkem 600 Kč. Advokát žalobkyně je plátcem DPH, náleží mu proto právo na 21 % DPH podle § 14a) odst. 1 advokátního tarifu a § 137 odst. 3 o.s.ř. ve výši 756 Kč. Náklady řízení jsou tak představovány částkou ve výši 6 356 Kč a žalovaný je povinen nahradit je k rukám advokáta žalobkyně podle § 149 odst. 1 o.s.ř. ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

10. Vzhledem k tomu, že žalobkyně současně s podanou žalobou nesplnila poplatkovou povinnost, soud jí tímto usnesením vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši [částka]. Žalobkyně je povinna zaplatit jej České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení podle § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a sazebníku poplatků položka 4 odst. 1 písmeno c) téhož zákona. S ohledem na úspěch žalobkyně ve věci je tento soudní poplatek zahrnut do účelně vynaložených nákladů vzniklých v souvislosti s tímto řízením.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočce v Pardubicích.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím povinným splněna řádně a včas, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Ústí nad Orlicí 17. srpna 2020

Mgr. Stanislava Kubištová samosoudkyně
samosoudce

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl předsedou senátu JUDr. Jiřím Urbanem jako samosoudcem ve věci žalobce [údaje o účastníkovi] JUDr. Františkem Divíškem, advokátem se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalovanému [údaje o účastníkovi], o žalobě z rušené držby,

takto:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se dalšího vypuzení z držby práva žalobce odpovídajícího věcnému břemeni chůze a jízdy přes pozemky žalovaného parc. [číslo] parc. [číslo] v [katastrální území] a obnovit původní stav.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 9.356 Kč, a to do tří dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

Žalobce se návrhem doručeným soudem dne [datum] domáhal ochrany rušené držby. Návrh odůvodnil tím, že dne 22.3.2007 byla mezi žalovaným jakožto prodávajícím (pod [právní osoba]) a [právní osoba] jakožto kupujícím uzavřena kupní smlouva, jíž byly do vlastnictví kupujícího, mimo jiné, převedeny pozemky parc. [číslo] parc. [číslo] v [katastrální území]. Současně s tím bylo ve prospěch shora uvedených pozemků zřízeno právo chůze a jízdy přes pozemky parc. [číslo] parc. [číslo] které jsou ve vlastnictví žalovaného, a to jako právo věcné. Pozemky společně vytváří průmyslový areál na ulici [ulice] ve [obec] a rozsah oprávnění byl určen geometrickým plánem. Žalobce následně od [právní osoba] nabyl pozemky parc. [číslo] parc. [číslo] věcné břemeno chůze a jízdy tak nyní svědčí jemu. Až do dubna 2016 byl přístup k pozemkům žalobce přes pozemky žalovaného bezproblémový, neboť žalovaný měl sice na pozemcích umístěnu závoru, avšak tu bylo možné obejít i objet vozidly. Nově však žalobce u vstupu do areálu instaloval závoru novou, která překrývá služební pozemky v celé jejich šíři a bez jejího zvednutí nelze průchod ani průjezd do areálu realizovat. Žalovaný přesto nadále umožňoval vstup do areálu přes závoru tím, že obsluha závory na vrátnici ji bez dalšího zvedla, když spatřila přicházející osobu. Od 28.6.2016 však i tento způsob přístupu k pozemkům žalobce přestal fungovat a žalovaný nyní nutí žalobce, jeho zaměstnance a obchodní partnery, aby pro lepší přístup do areálu využívali prostor vrátnice. Ta je však zřízena na pozemku parc. [číslo] k němuž žalobce nemá právo chůze a jízdy a žalobce proto trvá na dosavadním způsobu přístupu do areálu přes služební pozemky. Domnívá se přitom, že zamezením vstupu přes závoru byl žalovaným vypuzen z držby práva odpovídajícího věcnému břemeni a domáhá se obnovy původního stavu.

Ochrana rušené držby je institutem hmotného i procesního práva, který byl do právního řádu zaveden od 1.1.2014 a do jisté míry nahrazuje dřívější institut ochrany pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku platného a účinného do 31.12.2013 (zákona č. 40/1964 Sb.). Podle § 177 odst. 1 o.s.ř. soud rozhodne o žalobě na ochranu rušené držby do 15 dnů od zahájení řízení, přičemž není třeba nařizovat jednání. V řízení se soud omezuje na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení (§ 178 o.s.ř.). Svou povahou jde tedy o procesní institut podobný předběžnému opatření podle § 74 a násl. o.s.ř., nicméně na rozdíl od předběžných opatření postrádá rozhodnutí o žalobě na ochranu rušené držby svou prozatímní povahu. Soud v řízení vycházel výlučně z listinných důkazů, které předložil žalobce a omezil se na zjištění skutečností, které mu ukládá zákon.

Z listu vlastnictví [číslo] má soud za prokázané, že žalobce vlastní mimo jiné pozemky parc. [číslo] parc. 4 [číslo] v [katastrální území], přičemž těmto pozemkům svědčí právo chůze a jízdy přes pozemky parc. [číslo] parc. [číslo] v téže katastrálním území. Tyto pozemky, jak je prokázáno listem vlastnictví [číslo] vlastní žalovaný. Z kupní smlouvy ze dne 22.3.2007 má soud dále za prokázané, že původně pozemky [číslo] a [číslo] vlastnil žalovaný, nicméně shora uvedenou kupní smlouvou je – tehdy ještě pod [právní osoba] – převedl do vlastnictví [právní osoba]. Současně s tím bylo zřízeno věcné břemeno chůze a jízdy, kdy povinnými pozemky byly, mimo jiné, určeny pozemky [číslo] a [číslo] a oprávněnými, mimo jiné, pozemky [číslo] a [číslo]. Rozsah věcného břemene byl vymezen geometrickým plánem [číslo] ze dne 4.12.2006 vypracovaným Ing. Alešem Měkotou. Ze vzájemné e-mailové korespondence má soud dále za prokázané, že dne 28.6.2016 žalobce sděluje žalovanému, že dnešního dne mu bylo zabráněno vstoupit do areálu přes závoru, kterou její obsluha odmítla zvednout. Dotazuje se tedy žalovaného, zda bude i nadále vstupu do areálu tímto způsobem bránit. Žalovaný žalobci dne 1.7.2016 obratem sděluje, že k omezení práv žalobce nedošlo, prostor závoru však bude nadále využíván toliko pro vjezd a výjezd vozidel. Pěším je naopak doporučován vstup skrze vrátnici. Prostor závoru není přizpůsoben k pohybu chodců a průchodem přes závoru může být ohrožen život a majetek osob. Dále žalovaný vyjadřuje vědomost toho, že žalobci nespědí k průchodu přes vrátnici právo chůze, nicméně je ochoten iniciovat setkání za účelem narovnání právních vztahů všech uživatelů areálu. Z čestných prohlášení [jméno] [příjmení], narozeného [datum], trvale bytem [adresa], narozené [datum], trvale bytem [adresa], narozeného [datum], trvale bytem [adresa], a [jméno] [příjmení], narozeného [datum], trvale bytem v [obec], má soud dále za prokázané, že od počátku července 2016 není možné projít pěšky v místě závoru umístěné na pozemcích [číslo] a [číslo], což však dříve možné bylo, neboť původní závoru nezasahovala pozemky v celé jejich šíři. Po změně závoru v dubnu 2016 obsluha závoru zvedla nebo ji nechávala zvednutou, nicméně nyní ji už zvednout odmítá. Je tedy nezbytné ji podlézt nebo obejít přes jiné pozemky. K uvedenému jednání mělo dojít například ve dnech 4.7.2016, 8.7.2016, 19.7.2016 a 27.7.2016.

Na základě shora uvedených skutkových zjištění tedy soud učinil závěr o skutkovém stavu tak, že účastníci vlastní pozemky, které společně vytváří jeden průmyslový areál. Do areálu je možný vstup výlučně po pozemcích ve vlastnictví žalovaného, když k dvěma z nich – pozemkům [číslo] a [číslo] – má žalobce zřízeno právo chůze a jízdy ke svým pozemkům [číslo] a [číslo] v areálu, a to jako právo věcné. Přístup je dále možný skrze vrátnici, která je umístěna na pozemku [číslo]. K tomuto pozemku žalobci právo nespědí. Do dubna 2016 využíval žalobce svého právo bez omezení, když na služebných pozemcích byla umístěna závoru, již bylo možné obejít. Poté žalovaný instaloval u vstupu závoru novou, která služebné pozemky pokrývá v celé šíři. Nicméně i přesto obsluha závoru vstup žalobci a jiným osobám umožňovala, a to tak, že závoru zvedla nebo ji nechávala zvednutou. Minimálně od 28.6.2016 obsluha takový postup odmítá. Žalovaný vyzývá žalobce, aby k pěšímu vstupu do areálu využíval vrátnici, neboť prostor závoru má nadále sloužit výlučně k vjezdu a výjezdu vozidel. Pěší přístup do areálu byl zamezen minimálně ve čtyřech případech v červenci 2016.

Po právní stránce soud dospěl k závěru, že návrh žalobce je důvodný. Jak soud avizoval již výše, žaloba na ochranu rušené držby je právním institutem novým, i když do jisté míry nahradil původní ochranu pokojného stavu podle § 5 obč. zák., kterou namísto soudů zajišťovaly správní orgány. Z povahy věci se také jedná o institut, který je limitován relativně krátkými lhůtami, jak pro podání návrhu, tak pro rozhodnutí soudu. Podle § 1008 o.z. (zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, platný a účinný od 1.1.2014) je podání žaloby omezeno šestitýdenní prekluzivní lhůtou ode dne, kdy se žalobce dozví o svém právu i o osobě, která toto právo ohrožuje nebo ruší. V konkrétní věci bylo prokázáno, že ke znemožnění průchodu žalobce přes prostor závoru došlo nejdříve dnem 28.6.2016. Jestliže svůj návrh uplatnil u soudu dne 5.8.2016, učinil tak v zákonné lhůtě a žaloba je věcně pro jednatel.

Podle obecného ustanovení § 1003 o.z. platí, že držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Podle § 1007 odst. 1 o.z. dále platí, že byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Vypuzení z držby práv přitom nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabráni výkonu práva nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání (§ 1007 odst. 2 o.z.). Rozdíl mezi obecným rušením držby a vypuzením přitom spočívá v tom, že vypuzení je kvalifikovanější zásah do výkonu práva spočívající v odnětí držby. Zákon však také požaduje, aby žalobce prokázal, že jde o rušení držby svémocné (§ 177 odst. 1 o.s.ř.), tedy takové, které není právem dovolené. Není přitom významné, zda je žalobce skutečně subjektem práva, jehož držba je rušena, podstatné je, že je jeho držitelem. K úspěchu žaloby není třeba ani prokazovat kvalifikovanou držbu. Ochrany požívá tedy nejen držba řádná, poctivá a pravá, ale i držba nepoctivá, neřádná a nepravá (k tomu viz § 987 a násl. o.z.). Konečně aktivní legitimaci k podání žaloby má držitel práva, pasivní legitimace ve sporu potom může svědčit v podstatě komukoliv, kdo držbu práva ruší nebo z ní držitele vypuzuje (dále viz Spáčil a kol. Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474), 1. vydání, 2013, s. 114 – 126).

V konkrétní věci je třeba zdůraznit, že žalobce jako vlastník pozemků [číslo] a [číslo] je řádným, poctivým a pravým držitelem práva chůze a jízdy před pozemky [číslo] a [číslo] ve vlastnictví žalovaného. Není však jeho pouhým držitelem, nýbrž i subjektem, neboť jeho právo bylo zřízeno smlouvou ze dne 22.3.2007 jako právo věcné k pozemkům, které žalobce později nabyt, a je evidováno v katastru nemovitostí. Jak připouští sám žalobce, žalovaný výkonu tohoto práva nikdy nebránil, a to až do 28.6.2016, kdy po instalaci nové závory do průmyslového areálu žalovaný odmítl nadále žalobce vpouštět pěší chůzí přes prostor závory a doporučoval mu k průchodu přilehlou vrátnici. Závora má do budoucna umožňovat pouze vjezd a výjezd vozidel. Jakkoli se nové řešení může z pohledu žalovaného zdát rozumné a bezpečné, zejména nebudou-li se chodci mísit mezi projíždějící vozidla a budou k průchodu využívat prostoru vrátnice, soud se v řízení o žalobě z rušené držby nezabývá rozumným uspořádáním vlastnických vztahů, ale omezuje se toliko na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení (§ 178 o.s.ř.). Jak je uvedeno shora, žalobci svědčí nejen držba práva chůze a jízdy přes služební pozemky, ale je i jeho subjektem a pravidelně své právo vykonával až do doby, kdy mu v tom žalovaný technickými fyzicky zabránil. Toto zabránění výkonu práva odpovídajícího věcnému břemeni je de facto vypuzením, doslova faktickým odnětím možnosti toto právo vykonávat, neboť bez toho, aniž by žalobce závoru doslova podlézal, nemůže průchod před služební pozemky realizovat, závora je zasahuje v celé jejich šíři. Žalovanému přitom k zásahu do cizí držby nesvědčí žádné právo, a to jak z hlediska práva soukromého, tak ani z hlediska práva veřejného. Žalovaný by dokonce ani nemohl účinně namítnout, že žalobce chodí přes jeho pozemky, aniž by mu svědčilo právo odpovídající věcnému břemeni. Ochrana v tomto řízení je totiž obecně poskytována držbě práva, nikoliv právu samotnému. Bylo by potom věcí procesní aktivity samotného žalovaného, zda by vyvolal občanskoprávní spor o právo užívat pozemky.

Soud dospěl k závěru, že žalobci se předloženými důkazy podařilo obhájit svémocné rušení držby práva chůze a jízdy přes služební pozemky [číslo] a [číslo] žalovaným a je tedy na místě jeho žalobě vyhovět. Pro kladné rozhodnutí ve věci postačí, brání-li žalovaný tímto způsobem přístupu do areálu samotnému žalobci, byť ten obecně poukazoval na skutečnost, že průchod do areálu není umožněn ani jeho zaměstnancům nebo obchodním partnerům. Přitom k důkazu doložil několik čestných prohlášení fyzických osob. Jelikož z tvrzení žalobce ani z předložených důkazů není zřejmé, v jakém poměru vůči žalobci mají tyto konkrétní osoby být, tedy zda se jedná například o zaměstnance, jímž by eventuálně svědčilo právo chůze a jízdy odvozené od práva žalobce, soud zdůrazňuje, že české procesní právo nezná hromadnou žalobu v pravém slova smyslu a byť může i těmto konkrétním osobám svědčit držba práva chůze a jízdy před dotčené pozemky, nemají-li právo chůze odvozené od žalobce, musí se jej domáhat individuální žalobou.

Soud tedy uložil žalovanému, aby se zdržel dalšího vypuzení žalobce z držby práva odpovídajícího věcnému břemeni chůze a jízdy přes pozemky žalovaného parc. [číslo] parc. [číslo] v [katastrální území] a obnovil původní stav, jak doslova uvádí § 1007 odst. 1 o.z. a jak požadoval žalobce. V praxi to bude znamenat, že žalobce navzdory svým bezpečnostním opatřením umožní žalobci a všem osobám, které mají právo chůze a jízdy od něj odvozené, zejména jeho zaměstnancům, průchod a průjezd do průmyslového areálu na ulici [ulice] ve [obec] přes prostor závoru po pozemcích [číslo] a [číslo]. Usnesení soudu není pouze dočasné povahy, jako je tomu například u předběžných opatření, a žalobce není zavázán, aby sám vyvíjel další procesní aktivitu ve věci. Je naopak na žalovaném, aby případně hledal řešení. Buď tím, že proti žalobci uplatní žalobu u soudu, nebo s ním a popřípadě s dalšími vlastníky bude usilovat o takové uspořádání uživatelských práv k pozemkům v areálu, které na jedné straně zajistí právně vymahatelný přístup k jejich pozemkům, na druhé straně zajistí zájmy žalovaného na bezpečnosti osob a majetku.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 151 odst. 1 o.s.ř. a § 142 odst. 1 o.s.ř. a § 142 a odst. 1 o.s.ř. tak, že procesně plně úspěšnému žalobci přiznal vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 5.000 Kč a nákladů právního zastoupení ve výši 3.600 Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) ve spojení s § 9 odst. 1 vyhlášky po 1.500 Kč (převzetí a příprava věci, podání žaloby) a dvě paušální náhrady po 300 Kč podle § 13 vyhlášky a náhrady za daň z přidané hodnoty ve výši 756 Kč, celkem [částka]. Podle § 149 odst. 1 o.s.ř. zaplatí žalovaný náhradu nákladů k rukám zástupce žalobce. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat odvolání ve lhůtě patnácti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobožce v Pardubicích, prostřednictvím Okresního soudu v Ústí nad Orlicí.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím povinným splněna řádně a včas, může se oprávněný domáhat splnění povinnosti výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

Ústí nad Orlicí 16. srpna 2016

JUDr. Jiří Urban
samosoudce

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudkyní JUDr. Radkou Benešovou ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]
sídlem [adresa], [obec]

proti

žalovaný: [jméno] [příjmení]
bytem [adresa], [obec]

žaloba z rušené držby

takto:

- I. Žaloba z rušené držby doručená soudu dne 18.6.2020 se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 18.6.2020 domáhal stanovení povinnosti žalovanému odstranit překážku z přístupové komunikace ve vlastnictví obce a zdržet se rušení držby žalobce omezováním používání přístupových komunikací č. [číslo] a [číslo] z hlavní silnice v části [obec] [anonymizováno] k nemovitostem žalobce p. č. st. [číslo], jehož součástí je budova [adresa] [obec], dále pozemku p. č. st. [číslo], jehož součástí je budova [adresa] [obec], dále pozemku p. č. st. [číslo], jehož součástí je budova [adresa] [obec], vše zapsané na [list vlastnictví], vedené u Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště Ústí nad Orlicí, katastrální území a [územní celek]. Žalobce žalobu odůvodnil tím, že je vlastníkem pozemku p.č. st. [číslo], jehož součástí je budova [adresa], dále pozemku p.č. st. [číslo], jehož součástí je budova [adresa], dále pozemku p. č. st. [číslo], jehož součástí je budova [adresa], vše zapsané na listu vlastnictví [číslo]. Žalovaný je vlastníkem pozemku p. č. st. [číslo], jehož součástí je budova [adresa], zapsané na listu vlastnictví [číslo] vše v obci a k.ú. [obec]. Z hlavní silnice vede k [adresa] a dále k [adresa] a [adresa] cesta sloužící po několik generací (minimálně padesát let) jako přístupová komunikace k nemovitostem [adresa], přilehlým pozemkům a následně do lesa. Žalobcem je tato cesta užívána více než třicet let nejen osobním automobilem, ale i osobním vozidlem s přívěsem a traktorem. Žalovaný ruší držbu žalobce tím, že od 27.5.2020 na cestu umístil betonovou překážku a parkuje vozidla na cestě a v její těsné blízkosti tak, že cesta není průjezdná osobním automobilem s přívěsem. Tím je znemožněna údržba nemovitostí a přilehlých pozemků žalobce. K nemovitostem nelze přivést ani odvézt techniku k osečení trávy apod. Před výzvou žalobce žalovaný v rušení držby žalobce pokračuje.

2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. K žalobě se vyjádřil tak, že žalobce přejíždí přes dvůr ve vlastnictví žalovaného namísto obecní cesty, která vede až za tímto pozemkem. Žalovaný opakovaně sdělil žalobci svůj nesouhlas. Svůj pozemek si nechal žalovaný zaměřit a následně na něj umístil betonový sloupek. Důvodem tohoto počínu je zajištění bezpečnosti těžce postižené dcery žalovaného. Dosud zde nikdo nejezdil, až poslední dva roky žalobce. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že je tato cesta přístupem k jeho nemovitostem, přístup je cca o 350m níže od tohoto vjezdu. Žalobce má přístupovou cestu ke svému domu vedenou po parc. [číslo] což jsou místní komunikace vedené v pasportu cest a druhou odspodu po parc. [číslo] a [číslo], čímž není omezena jeho komunikační potřeba. Auta žalovaný parkuje na parkovací ploše, kterou si upravil na své zahradě.

3. Z listinných důkazů předložených žalobcem bylo zjištěno, že žalobce je vlastníkem pozemku st. 8, jehož součástí je stavba, pozemku st. [číslo], jehož součástí je stavba, pozemku st. 336, jehož součástí je stavba a pozemku st. [číslo], jehož součástí je stavba. Z předložených fotografií žalobce soud zjistil, že prvá z nich zachycuje letecký pohled na pozemky s vyznačenými hranicemi. Je na nich zachycen dům [adresa], [adresa], [adresa] a [adresa] a dále cesta k [adresa]. Šipkou je vyznačena poloha překážky – panelu, a to na příjezdové cestě k [adresa]. Na další fotografii je zachycen dům žalovaného a čtyři zaparkovaná auta. Dále je na fotografii zachycena část betonového panelu. Z fotografie není zřejmé, jakou část cesty tato překážka zakrývá.

4. Žalovaný předložil fotografie, na kterých je zachycena betonová překážka a okolo ní je natažena modrá páska. Překážka je položena na přístupové cestě k [adresa]. Po její pravé straně je určitý prostor, který navazuje na cestu vedoucí od domu [adresa]. Na zadní straně fotografie je ručně napsáno, že se jedná o vyhrazený pozemek, který je veden jako zahrada, ale slouží k parkování aut. Na druhé fotografii je zachycen dům [adresa] a cesta k [adresa] s poznámkou, že se jedná o obecní cestu. V pravém dolním rohu je zachycena část modré pásky. Na další fotografii je zachycena opět betonová překážka a ručně je žalovaným vyznačena obecní cesta zasahující částečně do vyježděné cesty a částečně do travnatého porostu. Na fotografii je na zadní straně připsáno, že obecní cesta je zarostlá. Z leteckého snímku na další fotografii je vyznačena nově rozšířená cesta, a to vlevo od domu [adresa]. Na další fotografii je zachycena cesta, po jejíž pravé straně se nachází páska s poznámkou, že se jedná o pozemek žalovaného. A na poslední fotografii je zachycen dům [adresa], ručně je vyznačena, kudy by měla vést cesta, a to od geodetického zaměření do nataženou modrou pásku. Z části geometrického plánu žalovaný vyznačil polohu umístěného panelu, a to mezi bodem [číslo] a [číslo]. V geometrickém plánu je vyznačeno, kudy vede cesta, je vedena mezi body [číslo] a [číslo], mezi body [číslo] a [číslo] a mezi body 271 a [číslo]. Pod takto vyznačenou cestou je hnědě vyznačen pruh, kudy cesta ve skutečnosti vede s poznámkou, že vede přes dvůr žalovaného. Z žádosti datované dnem 10.6.2020 bylo zjištěno, že žalovaný a jeho manželka požádali Odbor dopravy a silničního hospodářství, Městský úřad Lanškroun o vydání rozhodnutí o tom, že přes pozemky p. [číslo] p.č. [číslo] v obci [obec] nevede veřejná účelová komunikace, která by splňovala nutnou komunikační potřebu. Z žádosti datované dnem 4.5.2020 bylo zjištěno, že manželé [příjmení] požádali [stát. instituce] o omezení přístupu na dvůr žalovaného za účelem zajištění zdraví a bezpečnosti uživatelů domu [adresa] v [obec]. Z dopisu zástupkyně žalovaného Mgr. Markéty Pánkové ze dne 17.2.2020 bylo zjištěno, že žalovaný byl vyzván k odstranění veškerých překážek (betonový sloup, železná tyče spojené páskou) a zdržel se umístování dalších překážek na místní po komunikaci. Kde by měl být umístěn betonový sloup, není z dopisu patrné, železná tyče spojené páskou se nacházely na samém začátku předmětné komunikace. Z rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 13.5.2020 bylo zjištěno, že jím bylo zrušeno rozhodnutí [stát. instituce], čj. OUCC [číslo], vydaného dne 5.3.2020 a věc byla vrácena k novému projednání. Důvodem tohoto postupu byla mimo jiné skutečnost, že ze spisové dokumentace není zcela zřejmé, zda předmětná komunikace je místní či účelovou komunikací. Dále jsou zde vyjmenovány znaky, které by měla účelová komunikace vykazovat. Uvedené rozhodnutí bylo vydáno na základě odvolání žalovaného ze dne 17.3.2020. Odvolání v žalovaný uvádí, že správním orgánem mu bylo uloženo, aby ve lhůtě patnácti dnů odstranil pevnou překážku spočívající v umístění překážky, která zužuje profil místní komunikace při vjezdu ze silnice III. Třídy [číslo] a opatření s nápisem SOUKROMÝ POZEMEK nacházející se na pozemní komunikaci, která vede mj. přes pozemek parc. č. [číslo] v k.ú. [obec]. Žalovaný namítl, že předmětnou komunikaci i jako podnikatel v zemědělství sám užívá. [obec] tyče jsou umístěny na pozemku žalovaného a nejsou způsobilé omezit příjezd na komunikaci. Žalovaný předložil pouze první stránku odvolání, další strany chybí.

pouze první stranu odvolání, další strany chybí. V nedatované listině podepsané žalovaným žalovaný uvedl, že pozemky žalovaného využívají druhé osoby bez jeho svolení a na jeho apely

nereagují. Cesta byla v době, než se žalovaný nastěhoval travnatým porostem s vychozenou cestičkou, kterou nikdo neudržoval. Žalovaný cestu vytvořil na své náklady, aby mu umožnil přístup ke svému pozemku. Cestu rozšířil do vlastních pozemků, protože obecní cesta vede mezí, kterou nebyl schopen manipulovat. Použil tak část svých pozemků, které si žalovaný nárokuje, protože se jich nikdy vědomě nevzdal. V roce 2000 nebyl schopen po cestě projet žádný automobil, protože by byl širší a na cestě by se neudržel. Žalovaného nikdo o právo průjezdu nepožádal.

5. Dle § 1003 z.č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále o.z.), držbu není nikdo oprávněn rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Dle § 1006 o.z. držitel se smí svémocněmu rušení vzepřít a věci, jež mu byla odňata, při rušebním činu znovu zmocnit, nepřekročí-li přitom meze nutné obrany. Dle § 1008 o.z. soud zamítne žalobu na ochranu nebo uchování držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí šesti týdnů od dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.

6. Dle § 177 odst. 1 z.č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.), domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat. Dle § 178 o.s.ř. v řízení se soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

7. Žaloba z rušené držby poskytuje prozatímní ochranu posledního faktického stavu, nikoli stavu právního. Soud v řízení vydává rozhodnutí, které zasahuje do práv a povinností účastníků nikoli konečným způsobem v tom směru, že držba musí mít svůj původ v právním titulu. V důvodové zprávě se k tomuto řízení podává, že žaloba směřuje k ochraně posledního stavu držby a k jeho navrácení. Rozhoduje se o faktickém stavu, soud není oprávněn zkoumat hmotněprávní otázky a omezí se jen na zjištění skutkového stavu - v řízení se nezkoumá oprávněnost držby. Obecný soud nezkoumá v řízení o žalobě z rušené držby, zda jde o držbu řádnou, poctivou nebo pravou.

8. Ohledně splnění prekluzivní lhůty k podání této žaloby soud vycházel z tvrzení žalobce obsaženém v žalobě, a sice že se o rušení své držby dozvěděl dne 27.5.2020. Jiné skutečnosti svědčící o opaku nebyly z obsahu spisu zjištěny. Soud proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas.

9. Dle § 101 odst. 1 písm. a), b) o.s.ř. k tomu, aby bylo dosaženo účelu řízení jsou účastníci povinni zejména tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti a plnit důkazní povinnost.

10. V případě řízení o žalobě z rušené držby zákon vymezuje a ohraničuje zjištění potřebná pro rozhodnutí soudu, stanoví ve skutečnosti povinnost tvrzení a povinnost důkazní stíhající účastníky. Žalobce tak musí tvrdit a prokázat, že měl poslední držbu a že byla rušena. Žalobce musí dále prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Aby byl žalobce s žalobou úspěšný, musí prokázat to, že byl držitelem práva (a že jej před zásahem žalovaného pokojně vykonával) a že toto právo žalovaný ruší ke dni vyhlášení rozhodnutí. V některých případech postačí, prokáže-li, že hrozí nebezpečí opakování rušivého zásahu.

11. S ohledem na shora uvedené žalobce dle názoru soudu nesplnil svou povinnost prokázat, že mu právo držby svědčí. Žalobce se omezil pouze na tvrzení, že cesta je využívána jako přístupová komunikace k domům [adresa], přilehlým pozemkům a následně do lesa již po několik generací (minimálně 50let). Žalobce tvrdí, že cestu užívá více než třicet let osobním automobilem včetně přívěsu a s traktorem. Toto své tvrzení, tzn. že je oprávněným držitelem práva, nijak neprokázal. Toto právo nevyplývá ani z předloženého výpisu z katastru nemovitostí. Jiné důkazy žalobce soudu nenabídl. Žalobce tak soudu neprokázal, že je právě on držitelem práva držby a že jej před zásahem pokojně vykonával. Soud proto žalobu z tohoto důvodu zamítl. Vzhledem k tomu, že

žalobce nesplnil povinnost tvrzení ohledně jeho poslední držby, soud se následně již nezabýval otázkou tvrzeného rušivého jednání žalovaného.

12. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 142 o.s.ř. tak, že žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť žalobce nebyl se svou žalobou úspěšný a žalovanému náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočce v Pardubicích.

Ústí nad Orlicí 1. července 2020

JUDr. Radka Benešová samosoudkyně
samosoudce

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 153/2021

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 26. května 2021

Vážený pán

Vážený pane magistře,

na základě Vaší žádosti ze dne 25.5.2021 Vám v příloze zasílám požadovaná anonymizovaná rozhodnutí zdejšího soudu.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Příloha: - usnesení č.j. 11 C 126/2016-41
- usnesení č.j. 6 C 204/2020-28
- usnesení č.j. 12 C 91/2020-10